

WYNIKI ANALIZY PYŁKOWEJ MIODÓW WRZOSOWYCH Z 1956 R.

Jan Serwatka

Zakład Pszczelnictwa I.S.

Praca wykonana pod kierunkiem doc. dr Zofii Demianowicz.

WSTĘP

Według przybliżonych obliczeń wrzosowiska w Polsce zajmują około 2 miliony ha. Wrzos w większych zbiorowiskach występuje w Puszczy Augustowskiej, Myszynieckiej, Piskiej, Sandomierskiej, w Borach Tucholskich i Dolnośląskich. Poza tym zajmuje on szeroki pas nad brzegiem morza Bałtyckiego. W górach Świętokrzyskich, na wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej oraz w południowych okolicach Torunia (Demianowicz Z. — 1953) zajmuje również dużo powierzchni.

Wrzos zakwita w połowie sierpnia i kwitnie masowo 3—4 tygodnie. Według danych radzieckich wydajność miodu z 1 ha wynosi około 200 kg. Przy rozstawie 3—4 pni pszczoł na 1 ha ogólny zbiór miodu wrzosowego oblicza się średnio na 10 do 20 kg na 1 pień. Gdyby pszczoły zebrały tylko jedną czwartą teoretycznie obliczonej ilości miodu z wrzosu, wyniosłoby to około 100.000 ton, wartości 5 mld. złotych.

Dzięki rozpowszechniającej się coraz bardziej w pszczelnictwie metodzie gospodarki wędrowniej, pszczelarze starają się uchwycić te słabo dotychczas wykorzystane źródła dochodu.

CEL PRACY

W sezonie pszczelarskim w Polsce można wyróżnić pewne jednolite wziętki, na przykład: wiosną z sadów czy rzepaków, latem z koniczyny białej, lipy, gryki, późnym latem z seradeli i wrzosu. W związku z tym w handlu spotyka się często miody z określonych pożytków, znajdujące chętnych nabywców. Ze względu na wyraźne zapotrzebowanie konsumenta krajowego i dużych możliwości eksportu tak zwanych miódów jednogatunkowych zachodzi konieczność stwierdzenia, w jakim stopniu możemy w Polsce mówić o towarowych miodach jednogatunko-

